

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori
30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl.
pentru fie-care publicare.

Răsboiul din Africa.

Cea-ce se petrece acuma în Africa de sud între cele 2 republice aliaste și între Anglia ne presintă tabloul cu lupta în natură, unde cel mai tare mănâncă pe cel mai slab.

Vulturul puternic sfășie și omorâ porumbul inocent, lupul mănâncă pe mielul cel blând, peștele cel mare mănâncă pe cel mic.

Intocmai se întâmplă acuma în răsboiul cel crunt dintre buri și englezi.

Micile republice au recurs la mijlocul cel din urmă, la cel mai desperat, au ridicat arma pentru apărarea bunului celui mai scump, pentru apărarea libertății.

Acesta este refugiul ultim al fiecărui popor, care a ajuns la recunoșterea demnității sale.

„Ce e viața noastră în robie oare? Noptea fără stele, ziua fără soare!”

Aceste cuvinte ale nemuritoriului Bolinteanu ni vin în memorie, când cetim despre vitejia cu care cele 2 republici și apără drepturile.

Aceste cuvinte de aur ne vin în minte când cetim despre disprețul, cu care și aruncă viața pe altariul patriei vitejii buri, cari perzând libertatea, nu mai voesc să reflecteze la viață.

Sunt eternisate în istoria omenimei poporale, cari au ridicat armele pentru a scutura jugul sclăviei.

Sunt eternisate în istoria omenimei poporale, cari au luat refugiul la ultimul mijloc, la arme, când vorba era de apărarea credinței, de salvarea conștiinței naționale, de conservarea caracterului național.

Tiranii în cele mai multe cazuri au înecat revoluțiunea poporilor în sânge, o au strivit prin forța militară, ce le-a stat la dispozițiune, nu au putut înse opri ca sămânța aruncată în pământul scaldat cu sângele poporului asupra să nu încolțescă, să nu răsără, și să nu producă ródete dorite.

Istoria omenimei ne dă dovadă despre aceasta.

În timpurile trecute, în timpurile barbarismului asuprirea popórelor se întâmpla sub diferite preteceste, și ea se scusa încâtva cu întunerecul, care domnia atunci.

Barbarismul cu toate furiile sale nu a putut suprima triumful libertății. Azi trăim în timpuri luminate, trăim în veacul civilizațiunii.

Este de esplicat deci pentru ce întregă lumea civilisată privește cu simpatie la energia cu care cele 2 republice se apără în contra asupritoriului.

În răsboiul de față simpatiile întregii lumi civilisate sunt cu burii.

Și mai ales acuma după ce Anglia a concentrat o formidabilă armată în Africa, acuma, când armata engleză după capitularea eroului Cronje merge din victorie în victorie, acuma, când învingerile din urmă au șters rușinea de pe fruntea armatei engleze; purtarea mai departe a răsboiului nu mai are nici o îndreptățire.

Europa neoficială cu scârbă se întorce delat spectacolul ce se desfășură pe câmpiile Africii sudice.

Continuarea răsboiului este identică cu estirparea totală a burilor, și această formă de a porta răsboiu nu mai corespunde vederilor lumii civilisate.

Europa oficială să passivă și dacă putem crede știrilor mai prospete, ea a felicitat pe regina Angliei în fața biruinței armelor engleze.

Se mișcă însă în favorul celor mai slabi opiniunea publică din lumea civilisată.

În fruntea manifestațiunilor pentru poporul subjugat, pentru buri, stă parlamentul din statele unite ale Americii. O parte însemnată a membrilor parlamentului a trimis adresă de felicitare eroului Cronje și ostașilor lui, cari timp de 10 zile s'au susținut în luptă față cu un număr înzecit de inimi.

În parlamentul Angliei chiar s'a ridicat o voce, care a stricat bucuria generală din incidentul capitulării de care vorbim, și acolo s'a remarcat faptul, că 40.000 de englezi au prins 4000 de buri.

Mai însemnată este decât toate aceste ținuta presei din întregă lumea civilisată. Întregă presa condamnă continuarea răsboiului acuma, după ce onórea armelor a fost reparată, întru cât adecă o reparare mai era posibilă.

În lupta această a republicelor pentru libertate, e respingătoare și indignă bucuria nebună a masselor de pe stradele Londrei la vestea despre subjugarea popórelor, cari lucră, cari luptă, cari mor pentru libertate.

Cu câtă simpatie a urmărit lumea răsboiul purtat de Anglia tot în Africa fusă în Nord, în Sudan, contra Mahdismului, pentru libertate, pentru umanism, pentru civilizațiune.

Eroul din Chartum, generalul Gordon, care în 26 Ianuarie 1885, a preferit să fie prins de Mahdisti și omorât decât să se salveze, părăsind postul de guvernor în Sudan, eroul din Chartum, carele a luptat pentru libertatea popórelor s'ar întorce în mormânt, când ar vedea cum subjugă Britania cea mare un popor, care luptă pentru libertate.

Cu câtă simpatie a urmărit lumea civilisată luptele Angliei contra Chaliului din Sudan numai în toamna trecută, cu ce aureolă a încoronat întregă lumea civilisată succesele comandantului Kitsener, care a frânt puterea Mahdismului; atunci armele Angliei erau în serviciul civilizațiunii și al umanismului.

Astăzi tot acel Kitsener tot în Africa, însă în sud luptă nu contra barbarilor, ci în contra creștinilor, cari apără vatra familiară, onórea, averea și viața.

Și Europa cu dispreț privește la acest trist rol al Angliei în răsboiul de esterminare în contra Burilor.

Se repetă istoria, și ea se va repeta, cât va fi lumea.

Tendențele spre libertate, tendințele spre independență, se pot oprima pe un timp oare-care, se pot estirpa generațiuni întregi, ideea însă nu se poate îngropa.

Din sângele părinților isvorește în inima nepoților și a strănepoților dorul, nisuința de răsburare, de neatárnare.

Causa sântă deși târziu, deși cu multe jertfe de avere și de sânge, în cele din urmă ea tot învinge.

Tendența spre libertate, spre neatárnare este o scântie sfântă pusă în inimile ómenilor, ea încălzește inimile, ea le oțelește, ea le dă putere de a răbda, dară ea le dă și tăria de a prinde arma în mână.

Popórele, cari cu prețul sângelui și-au recăștigat libertatea nu vor perii nici-odată.

Dotățiunea clerului dela stat.

Din partea mai multor preoți ni s'au făcut întrebări, ca să le aducem la cunoștință în ce stadiu a ajuns cesțiunea întregirii venitelor preoțești dela stat și este speranță, ca preoțiunea să-și capete competențele pe anul trecut și pe viitoriu.

Drept răspuns le facem cunoscut pe calea această, că deși atât din partea Veneratului Consistoriu cât și a Redacțiunii ziarului nostru s'au dat clerului din archidieceză de timpuriu cele mai estinse instrucțiuni, explicări și lămuriri — totuși mulți preoți au compus în mod manc, și nu cu destulă îngrigire, coțele trimise. O îndreptare a scăderilor aflate a fost împreună cu o muncă uriașă, în care Eminența Sa I. P. S. arhiepiscop și metropolit, precum și Veneratul Consistoriu n'au cruțat nici *ostenelă*, nici *jertfe materiale* numai ca afacerea să se resolve cât se poate în favorul preoțiunii.

În scopul acesta s'au pus în directă conțelegere cu înaltul ministeriu de culte și instrucțiune publică. Em. Sa însuși a fost în acest obiect de câteva-ori la Budapesta, altă dată a esmis pe referentul din sinul consistoriului, iar în timpul din urmă a exo-

FOIȚA

Bucovină.

La o tufă de sulfină
Car cu patru boi
S'a oprit și țese 'nchină,
Bucovină, Bucovină,
Leagăn de eroi.

Țese 'nchină, că se duce
Nevoiașul car
Cătră valea dela cruce,
Unde omul o s'apuce
Drumul spre hotar.

Ah, Stefane Voevoade,
Scólă din mintean,
Că duimul de noróde
Inima din el i-o ródé,
Bietul pământean.

Scól' și buciună-ți feciorii
Din Homor la Reni,

Sună să răsune norii,
Să-ți deștepte roșiorii
Dela Răsboieni.

Și la muche te arată,
Fioros pe sur;
Prindeți paloșul din spată
Și 'nvirtește-te odată
Rótă împregiur.

Că Jidanii și Rutenii
Pripășiți pe-aici
Zic că-s denses pământeni,
Iar că noi și Moldovenii
Suntem venetici.

Alei, Dómne, dá de frânge,
Frânge-i dela brâu,
Că noi plugurile-om strânge
Și-om mai séména prin sânge
Ghindă 'n loc de grâu.

Duiliu Zamfirescu.

Despre scăderile ce slăbesc forțele materiale ale poporului și mijlocele la ridicarea aceloră,

temă cetită în conferența preoțească din tractul Branului, ținută la 20 Ianuarie 1900, în Zernești de Ioan Teculescu, paroch în Râșnov.

(Urmare)

Ei bine, ce înaintare în bună stare materială e această? Cei de acasă s'eraci, — cel dela oraș lipsit, până când bunăstarea materială remâne tocmai la mijloc. Da, pentru că dacă în loc de domn mare, și-ar fi făcut românul cu mai puțină cheltuială din copilul lui un bun meseriaș sau industriaș, cari scim că la alte națiuni compun clasa de mijloc atât de puternică și bogată, atunci și forța materială atât a lui, cât și a fiului seu ar fi fost neasemănat mai mare.

Se înțelege că nu are nimenea de a pricepe în mod greșit și eronat această aserțiune a mea. Pentru că nu vreau nici decum a susține, că avem să reținem, în viitor pe poporul nostru de a-și mai trimite copii la învățătură cât mai înaltă. Nu; dar nici aceea nu a-și dori-o și de sigur că nici unul din noi nu o dorește, ca românul și mai mult ca până aci să se îmbulzescă, de a mări contingen-

tul inteligenței proletare, cum se numesce, — ear clasa mijlocie a industriașilor și meseriașilor dispunători de multă forță materială să ne lipsescă aproape cu totul, ca până aci! Una s'o facem și alta să n'o lăsăm și'n astă privință. Să îndemnăm cu căldură pe poporul nostru de a-și trimite fiii la învățătură, dar să nu lăsăm și să nu uităm a-l povățui să-și dea din ei și la meserii, cari odată îmbrățișate sistematic și nu numai de ocazie și cărpăceală, vor contribui de sigur a ridica forțele mult forțele materiale ale întregului nostru popor. Eară, dacă astăzi avem ici-colea, câte un meseriaș, industriaș sau comersant din némul nostru, natural că pe acela avem să-l spriginim, preferindu-l oricărui strein.

3. *Spiritul de întreprindere*, care lipsește cât de bine poporului nostru, încă contribuie indirect în mare parte la slăbirea forțelor lui materiale.

Trebuie să vină străini ovrei, sau alte lifte din fundul țerei, ca să iee în întreprindere și exploatare bunăoară o pădure situată chiar în dosul casei românului.

Mi-se va răspunde în pripă că: lipsesce capitalul.

Așa e, recunosc; dar la rëndul meu întreb: de unde vom începe odată de a forma

perat la înaltul minister de culte, pentru a primi un organ din consistoriu, ca ajutoriu la acele lucrări, designând de atare pe ierodiaconul Dr. *Elie Cristea*, secretar consistorial, carele se află deja în secțiunea congruei din ministeriu să conlucre la rezolvirea cauzei, dând informațiunile necesare, întru cât nu se va ivi necesitatea restituirii unor fașuni de tot mance și necomplete.

Domnul Dr. Elie Cristea petrece deja de aproape 2 săptămâni în Budapesta, unde lucră întru îndeplinirea acestei esmisiuni, care va reclama o muncă de câte-va luni.

Măsura acasta luată în interesul preoților nostri credem, va întâmpina la toți cei interesați o mulțumire generală.

Vidimarea estraselor de paupertate. S'a întemplat adese-ori, că preoții singuraticelor confesiuni au denegat vidimarea estraselor date de oficiile comunale despre ștergerea impositelor de stat neincasabile, precum și confirmarea adeverințelor despre totala sărăcie a singuraticelor persoane, sau că au murit fără a lăsa vr'o avere.

Ministrul de finanțe în comun cu cel de interne a dispus, că pe viitor vidimarea astor-fel de documente vor avea să o facă în orașele din provinciă oficiul de dare și primarul, iar în comune primarul și notarul.

Revistă internă

(*Deputațiunea Fiumanilor.*) Vorbirea ministrului-președinte din ședința dela 14 Februarie a parlamentului, în care a zis între altele că „guvernul va asculta dorințele legitime ale Fiumanilor, dar dreptul de veto nu-l recunoște pe sama reprezentanței acestui oraș; guvernul nu va pacta cu nime, pentru-că suveranitatea Ungariei trebuie respectată”, — vorbirea acasta a îndemnat pe Fiumani să trimită o deputațiune de 32 membri la ministrul președinte, în scopul expunerii cererilor lor. Deputațiunea a sosit Luni în Budapesta și a fost primită în palatul preșidenței ministeriale fiind condusă de contele *Battyányi*, deputatul orașului Fiume; acesta spuse, că visita făcută este echoul vorbirei dela 14 Febr. a ministrului-președinte. Au mers să rōge pe guvern, a dispune în Fiume alegerea reprezentanței orașenești.

Dl ministru-președinte Széll răspunse, că bucuros ascultă pe ori-cine, dar nu pactează cu nime. Ca condiție a înțelegerii, pretinde dela Fiumani recunoșterea ideii de stat maghiar cu toate consecvențele ei.

Continuând în limba germană, fiindcă nu vorbește frumoasă limbă italiană, termină cu aceea, că așteptă dela Fiumani respecta-

rea suveranității statului în viitor pe toate terenurile. După acestea a primit pe toștul primariu, și conducătorii autonomiștilor *Mayländer* în audiență privată.

(*Memorandul notarilor.*) Reuniunea regnicolară a notarilor cereuali și comunali a emis o deputațiune pentru a prezenta ministrului-președinte ca ministru de interne un memorandum, care cuprinde dorințele lor. Deputațiunea s'a prezentat Luni cu memorandumul, care urgiază necesitatea creării unei pragmatice de serviciu, regularizarea raporturilor disciplinare și îmbunătățirea poziției notarilor.

Ministrul-președinte promise, că va cumpăni cererile cuprinse în memorandum. Recunoște, că dotațiunea notarilor e prea mică și voește, precum a spus cu altă ocaziune, a începe reforma administrației cu aceea a administrației cercuale. Intenționează a îmbunătăți referințele atât ce privește cercul de activitate, cât și dotațiunea notarilor, fiindcă are convingerea, că o administrație bună e condiționată de funcționari mulțumiți și cu voie de lucru.

Românii Macedoneni.

Asupra situației fraților nostri macedoneni aflăm în „Drapelul” următoarele date:

R. de Mach a publicat în revista *berlineză Petermanns Mitteilungen* un articol intitulat „Contribuiri la etnografia Peninsulei Balcanice.” Despre românii macedoneni autorul se exprimă în următorul mod: „Românii abia în timpul din urmă au început să lupte pentru școlă. Ei, întocmai ca Sârbii, au avut să sufere foarte mult sub stăpânirea bisericească a patriarhului grec; dar îndată ce s'au hotărât să lupte, ei au dus lupta lor cu multă pricepere ca și Bulgarii. Spiritul practic al poporului român a sprijinit pe conducătorii mișcării. Cât p'aci era ca comunitatea bisericească dintre ei și greci să fie ruptă”.

Autorul crede că e în interesul macedoromânilor ca ei să se rupă de patriarhia greacă și să-și întemeieze o organizațiune bisericească națională. Apoi face o statistică a școlilor românești din Turcia, din care se vede cam cât de mare e progresul ce l'au făcut românii macedoneni în ultimul pătrar al secolului trecut. Pe când cu 25—30 de ani înainte nu găsiu în Macedonia nici școlă românească, nici biserică, nici profesor sau preot român, pe când acești frați ai noștri trăiau într'o ignoranță desăvârșită afară bine înțeles de câți-va cari se adăpau de cultura grecească; pe când cea mai mare parte din ei nici nu bănuiau atunci, că există o limbă românească cultivată, te miri astăzi când vezi acolo 80 de școli românești, biserici în care se slujește și se cântă românește, iar preoții și profesorii români în număr destul de mare. Te miri încă și mai mult când vezi pe aceia, cari abia în timpul din urmă au început să lupte pentru școlă, rivalizând pe cale de progres cultural cu Grecii, cari fac propagandă

în Turcia nu de ani de zile, ci de secole întregi.

Românismul încă de la început a luat un avânt mare. Aprecierile de astăzi ale dlui R. de Mach sunt aprecierile grecilor de acum 25 de ani. Acestia prin ivirea românismului au înțeles pericolul ce-i amenință, de aceea au pus toate silințele lor, au întrebuițat mijlocele cele mai criminale, pentru ca sămănța aruncată să nu încolțescă; n'au întârziat însă să simtă energia și activitatea românilor macedoneni.

Pentru ca cine-va să-și pōtă da sēmă de progresul realizat de românii macedoneni în cei 25—30 de ani și să pōtă aprecia imensitatea lui, trebuie să cunoască împrejurările din trecut, situațiunea din imperiul Otoman, fanatismul naționalităților d'acolo, trebuie să cunoască pedicile ce românii macedoneni le întâlneau atât din partea autorităților locale cât și din partea grecilor; se știe persecuțiunile ce ei îndurau din partea acestor dușmani ai limbei românești, apoi trebuie să mai cunoască superstițiunile și prejudecățile de care era imbibată acea populație română, ignorantă în timpul când s'a creat cauza română. Numai acela care le știe pe toate acestea și alte multe încă, este în stare să aprecieze ceea-ce s'a făcut în Macedonia până astăzi.

Din nefericire însă sunt unii chiar dintre macedoneni, cari, sau că n'au fost în măsură să cunoască starea din trecut și prezent a lucrurilor din Macedonia, sau că nu le convine să-și manifesteze convingerile lor adeverate, și nu vād nimic bun săvârșit în Macedonia.

În fruntea acestora se află un d-n bre-care Mihăileanu, care îndemnă în organul său pe ochrideni să se unescă cu Papa. „Uniți-vē, le zice, ochridenilor; numai așa veți rămâne creștini ortodocși; nimic, dar absolut nimic nu se va schimba în credințele voștre, în practica religioasă”.

Deja grecii pe tema asta acuză pe români și fac ca multe familii române să nu îmbrățișeze limba maternă.

Deja, fără să se fi dat până acum nici o bănuială în această privință, o parte dintre români se abțin de a-și trimite copiii lor la școlile românești și de a primi în sinul lor pe preoții români; dar ce se va face când se va ști că într'adevăr românii tind la unire cu Papa?

Dl Mihăileanu în loc să consilieze pe Românii de acolo ca să persiste în cererea lor de a li se recunoște oficial șeful religios, din contră dă imboldul spre unire!

Asta însemnăză a-i împinge pe marginea prăpastiei.

Noroc că ochridenii nu se iau după „întețelele” sfaturi ale acestui patriot.

Uneltirile Grecilor contra Românilor se vād și din următoarea știre dată de un ziar grecesc din Constantinopol:

„Din Ianina ni se scrie, că societatea *Propaganda* din România a deschis o școlă românească în Berat. Tote înlesnirile sunt făcute spre a atrage elevii în această școlă.

Metropolitul grec a lansat o scrisōre pastorală tutulor, invitându-i să facă tot chipul ca școlă românească să fie disprețuită de locuitorii”.

Din Bihor.

— *Adunarea „Asociațiunii”*. — *Constituirea despărțământului*. — *Concertul tinerimei*. —

O zi mai însemnată în viața culturală a Bihorului cum a fost cea din 26 Februarie st. n. nu a mai fost. Atunci s'a pus temelie noului despărțământ al Astrei, cu sediul în Oradea-mare, de la care orădanii și totă românimea cu îngrijire de sōrtea neamului, așteptă mult.

Dl Nicolau Zigre adv. în Oradea și un fruntaș recunoscut, a convocat adunarea încă cu săptămâni înainte, însărcinat fiind din partea comitetului central al „Asociațiunii”, ca să pună la cale noul despărțământ.

Deschizēnd adunarea prin o frumoasă vorbire, s'a ales notar ad hoc dl părinte Horvat și cassar ad hoc dl Coriolan Papp adv. — Sau înscris apoi noii membri 29, solvind 99 fl. La propunerea academicianului Iosif Vulcan s'a constituit noul despărțământ, alegându-se prin aclamație dl Zigre, președinte, iar membri în comitet: d-nii Iosif Roman, protopopul gr.-or. Toma Păcală, canonicul Sarkady, Dr. Coriolan Papp și Dr. Florian Duma, care vor avea să ducă la înflorire acest despărțământ. Dl Zigre a închis apoi adunarea constituantă, dorind tuturor să lucreze din rășputeri pentru ea și Bihorul să dovedescă că nu e mort, ci e viu și vrea să trăiască și să-și dea și el sucursul la luptă culturală a neamului românesc.

După adunare a urmat concertul aranjat cât se pōte de cu gust și cu un colorit adeverat românesc. Dșōrele artiste Olivia Bărdosy absolventă de conservatoriul de München, Valeria Papp din Budapesta și Adalina Piso din Viena au procurat Bihorenilor plăceri cum până acuma n'au gustat. Tinēra și geniala artistă d-șōra Olivia Bărdosy a executat pe pian două piese drăgălașe: „Erlkönig” de Liszt și „Cimpoiul” de Murēșanu. A primit un buchet frumos și a fost frenetic aplaudată pentru tehnica admirabilă, pentru focul ce l'a pus în cântare și pentru adeveratul simț artistic pe care l'a dovedit cu imbelșugare. Dintre public, unde a fost reprezentată armata întrēgă, a pășit Esc. Sa comandantul din Oradea, Lovetto, la drăgălașa artistă esprimându-i admirația.

D-șōra Adalina Piso de asemeni s'a produs de minune cu violina. D-sa a dovedit că are o școlă escelentă și că manuează arcul cu o s'garanță uimitōre; simțul adeverat o caracterizează pe geniala artistă. Publicul după încheerea piesei „Legenda” de Wienavsky, a ramas în adever uimit, a aplaudat-o mult și a onorat-o cu buchete de flori.

„Der blinde Geiger”, un trio greu a fost executat la pian de d-șōra Olivia Bărdosy, care și de altcum a avut toate acom-

capitalul, dacă de mișcat nu ne mișcăm spre a întreprinde lucrări, ce aduc capitale? Căci dacă în fine unul singur nu dispune și nu se incumete, de ce nu s'ar asocia mai mulți inși la un loc? de ce nu s'ar forma o companii, syndicate etc., cari întâiu mai în mic, apoi în mai mare să ocupe orice teren de exploatat, cel puțin din comunele lor și din împregiurimea lor?

Vin de pildă precupeți din tōte părțile și strēng dimia, pânura și pânza lucrată cu multă sudōre de femeile poporului nostru, dar în sat nu se găsesc doi-trei inși, cari în unire să formeze un fel de *deposite permanente*, unde să-și depună fiecare femeie productul industriei ei de casă și adecă, pe lângă un preț onest și drept, ear nu lăsat la volnicia precupeților speculanți. De sigur că, din o astfel de întreprindere, reclamată cu insistență de timpurile nōstre, numai întăriri a forțelor materiale ar resulta atât pentru poporul producent, cât și pentru întreprinzătorii, din nēmul lui. Drept aceea, ce nu s'a făcut până azi, să se facă fără amânare pe viitor; eară spiritul onest de întreprindere să căutăm noi conducătorii a-l trezi și înțeți cu tōtă ocaziunea și în sinul poporului nostru.

4. *Lipsa de socotēlă și rânduēlă* a poporului nostru cine nu o cunoșce? și, cine nu a aflat-o și judecat-o, ca forțe păgubitōre pentru înaintarea lui în bună stare materială? Comptabil nu e românul cătu-i lumea! Merge orbiș înainte o economia și cu tōte ale lui, dar un bilanț, din carele să cunoască de merge în spor sau în pagubă, nu-și face niciodată. În modul acesta se înțelege, că nu e în stare a preveni rēul și paguba și a potența binele și câștigul.

Ca o urmare prea păgubitōre a lipsei de bună socotēlă și rânduēlă a românului e de a se privi apoi și împregiurarea că: uneltele și acaretele economice nu le grijesece cum trebuie și deosebit, că e târziu, ba chiar îndărătnic întru de a le schimba la timp cu altele nouē, pe cari deșteptăciunea ōmenilor din alte țeri le-a scornit ca mai bune și mai practice. Îndărătnicia acasta a lui trebuie însă combătută, demonstrându-i, că persistând în ea, nu face alta, decât că adeveresce proverbul lui: scump la tărățe și eftin la făină!; căci scumpindu-se pentru nimica tōtă, pierde în urmă cu mult mai mult. Acasta de multeori trebuie să o constatăm și la zidirea olatelor și deosebit la hrana și îngrijirea vitelor lui, carea încă lasă mult de dorit. Și-apoi e evident că cu vite slabe și

pricājite, slab și redus câștig va și realiza. Trebuie însă luminat și povēțuit bine în punctele acestea, atât cu vorba, cât și cu fapta, dar mai ales cu fapta, *servind însuși preotul ca model de bună rânduēlă* în tōtă economia lui; cu uneltele bune și sistematice, cu rase frumoșe și rentabile de vite de tot felul etc. Ear pentru ajutorare, în cazul că unuia sau altuia îi pere o vită, să se înființeze în fiecare comună societate pentru asigurarea vitelor, cum găsim bunăōră în fiecare comună săsēscă de pe aci.

5. *Luxul și beția* propriu zise, cari de altcum pe la noi, până astăzi, nu au ajuns la gradul îngrozitor din alte părți, ca patimi, cari în măsură cât de mică, numai slăbirea forțelor materiale o cauzēză ori căruia popor, trebuie cu tōtă ocaziunea demascate și combătute.

Dealtcum aduc aceste două patimi și în părțile nōstre mari și însemnate pierderi materiale poporului nostru, sub alte măști, în alte forme. Acestea sunt cunoscutele obiceiuri dela: *botez, nunte și înmormântări*.

Botēză românul un copil. Trebuie să facă cmetriă, cu mese și alaiu. Biata femeie reconvalescentă de câteva zile trebuie să se scōle spre a pregăti și asista la aceste alaiuri. În chipul acesta, forțe adeseori urmēză

că, la speșele absurde și esagerate cu cumeștria se adaogă altele cu doftorii și indirect cu neputința femeii de a lucra multă vreme!

Dar apoi cu nuntele? Se însōră românul; ei bine, se pōte a nu tăia vacă, a nu cumpăra vedre de rachiu și a nu cōce captōre de pāne, la acastă veselie? Dar, pōte chiar nu dispune atunci deodată de tōte pāralele necesare? Acasta nu preocupă mult, să va împrumuta, căci doră e tiner și va lucra și va plăti! Ei bine, ce e acasta? La ce bună stare materială a lui te poți aștepta după așa ceva, — când el se însōră dator, *trăesce plătind și mōre sērac!*?

În urmă cu înmormētările. De câte ori chiar ca preot, pe lângă milă nu te cuprinde și indignarea, vēzēnd de ex. cum vēduva remasă cu 4—5 copii, că din gura acestora, sau de multeori să și îndatorēză, ca să facă tōte fuduliile de înmormētare cu: sicriu vāpsit, cu pānze și voaluri scumpe și cu pomeni întinse! Poet, așa cum se zice că e născut românul, de ce nu ar face la înmormētări, așa cum zice poetul prin vorbele: *nu voiu sicriu bogat, podōbe și flammuri* . . . ?!

(Va urma)

panierile, — de d-sora Adelina Piso pe violină, ear d-sora Valeria Papp cu vocea-i puternică și bine cultivată a stors admirația tuturor. Tote trei artiste au fost răsplătite cu nenumerate aplause și repește buchete de flori.

Tot d-sora Valeria Papp a mai delectat publicul cu „Sans amour“ de Chaminade, cu „In pădurea înverzită“ și „In natură e tăcere“ de G. Șiorban, extasiind pe toți cei de față, cari o sorbeau cu privirile. A avut parte de aplause foarte multe și buchete de flori.

Destul de bine s'a produs și corul tinerimei condus de dl învățătoriu Firu, asemenea și dl Aurel Zigre, care cu vocea-i puternică a făcut impresii bune în public, tot așa de bine a fost primită declamarea „La iconă“ de Vlahuță, predată de dl Nestor Porumb.

După concert a urmat dansul, care a durat până dimineața și a fost foarte animat. În pauză 14 călușeri sub conducerea tinerului academic vătav Georgiu Rocsin a delectat publicul cu jocuri frumoase naționale.

Venitul curat, care a fost considerabil e destinat pentru crearea unui fond de ajutoare pentru studenții lipsiți de mijloace.

Intre prezenți am remarcat corpul ofiteresc în frunte cu Esc. Sa Lovetto, cu Il. Sa gen. maj. Latscher, alți coloneli, majori etc. precum și într-o societate română din loc și jur.

Apel

cătră Românii din Treiscaune și Ciuc.

Incredințat fiind din partea Prea On. Comitet central al „Asociației pentru liter. rom. și cult. poporului român, să organizez Despărțământul Treiscaune-Ciuc, apelez la toți Românii de bine din aceste două comitate și le cer ajutorul lor.

Drept, că dacă e motivată opiniunea nefavorabilă, care s'a format despre acești Români ne aflăm în fața unei grele probleme atunci, când ne adresăm la ei! Căci se zice, că de repește-ori s'au făcut încercări, să se sufle nițel duh românesc și în inimile acestor oameni, că de repește-ori s'au făcut încercări să se înroleze și ei sub steagul „Asociației“, focarul culturii și literaturii poporului românesc, toate încercările a fost zadarnice, pentru-că acești oameni n'au nimic ce se-i însuflețescă, sunt nepăsători față de tot ce se petrece în viața noastră românească. Prin urmare ori-și-ce apel cătră ei ar fi „glasul celui ce strigă în pustie“.

Cu totă judecată aspră, ce se aduce asupra acestor oameni, eu totuși nu mi-am pierdut nădejdea în ei, căci îi cunosc și bine știu, că și lor le place să guste din dulcele nectar, ce li-l oferă viața și cultura românească, că și ei preferă să se încălzescă la binefăcătoarele raze ale culturii românești mai mult decât la ori-și-care alta, numai să li se deie posibilitatea pentru acesta și să li-se arete calea cea adevărată, pe care au să apuce. Căci putere de viață în acești Români, dacă nu mai multă, cel puțin atâta cât la mulți alții de prin alte părți, de sigur că este.

Deci, dar în puterea acestei convingeri ale mele, mă adresez din totă inima cătră acei Români din aceste comitate, cari sunt dornici de muncă românească și în consecuență cu acesta de viață și de cultură românească și îi invit să participe la adunarea, ce o vom ține în biserica rom. gr.-or. din Szepesi-Szent-György, Joi, în 2/15 Martie 1900 la 11 ore a. m., după-ce se va termina sinodul electoral, pentru-ca sfătuindu-ne împreună și în bună înțelegere, să ne organizăm într'un despărțământ, ca astfel să putem intra și noi în concertul de muncă culturală ce-l desvultă Asociațiunea noastră prin complexul despărțământelor sale.

Ordinea de zi a acestei adunări va fi:

1. Deschiderea adunării.
2. Numirea unui notar și a unui casar adhoc.
3. Inscierea de membri și încassarea taxelor.
4. Raport despre acesta.
5. Alegerea directorului și a comitetului cercual.
6. Inchiderea adunării.

Deore-ce adunarea acesta are să fie o manifestațiune a iubirei și dragostei, ce o au Românii din Treiscaune-Ciuc față de cultura și literatura noastră românească, doresc ca ea să fie cât se poate de bine cercetată, pentru-ca printr'ansa să ne câștigăm și noi un loc demn pe planul de muncă al vieții noastre românești. De aceea mai apelez încă odată la acești Români!

Brașov, în 17 Februarie st. v. 1900.

Nicolau Bogdan,
profesor, ca delegat al com.
central al Asociației.

NOUȚĂȚI

Sanționarea legii despre renta bisericești sf. Nicolae. M. Sa Regele României Carol a sancționat proiectul de lege relativ la acordarea rentei școlilor române din Brașov.

Masa studenților din Sibiu. Escelența Sa dl Dr. Iuliu Wlassics, ministru de culte și instrucțiune publică a exprimat mulțumita Sa direcțiunii institutului nostru de credit „Albina“, pentru jertfele făcute întru ajutoarea studenților săraci dela școlile medii.

Notar public în Arad. În coridorul localităților parlamentului au întrebat Luni deputații Justh și Barabás pe ministrul de justiție Ploșz: „când va întregi postul vacant de notar public în Arad?“ Ministrul le-a răspuns cu totă hotărârea, că încă în aceste zile va denumi pe deputatul dietal Ioan Belez, la acel post.

O nouă bancă românească. Treisprezece fruntași din Porumbac, Ucea, Săcâdate și Tălmăcel au hotărât să înființeze în *Porumbacul-inferior* (comitatul Făgărașului) o *casă de economii* pe acții, cu capital social de 20.000 coroane, împărțit în 200 acții de câte 100 cor., sunătoare la nume. Scopul societății este „a desvolta spiritul de economie în toate clasele societății prin primire de depuneri spre fructificare și prin deschiderea de credite solide, a înlesni ori-ce lucrare onestă pe terenul agriculturii, industriei, comerțului și altor afaceri de economie“. Firma societății e „*Porumbăceana, casă de economii societate pe acții în Porumbacul-inferior*“. Timpul pentru subscrierea acțiilor e fixat până la 31 Maiu 1900, având a se plăti la subscriere 10% din valoarea nominală și după fiecare acție subscrișă câte 2 coroane spese de fundare; 20% din valoarea nominală sunt a se plăti după adunarea generală constituantă, ear' restul în 7 rate, al căror termen durează până la 1 Ianuarie 1904. Toate plătirile, împreună cu prospectul și coala de subscriere au să se trimită până la termenul de 31 Maiu 1900, la adresa învățătorului *Dimitrie Bulicrea* în *Porumbacul-inferior* (Alsó-Porumbák), luând subscrierilor prospectului responsabilitate solidară pentru ori-ce plătire ce ar incurge la dinșii.

O coală de subscriere se află depusă și la redacțiunea ziarului nostru.

Piese de 5 corone vor veni în circulația, probabil, încă în luna Martie. Ordonanța referitoare la punerea în circulația a acestor piese s'a pregătit deja. Nimic nu e obligat, ca în preț de plată să primescă mai mult de 50 de piese deodată, adecă 250 corone.

Taxa de naturalizare. Camera română a votat un proiect de lege privitor la taxele diplomelor de naturalizare, prin care se înființează o taxă de trei sute lei asupra diplomelor de naturalizare. Taxa de trei sute lei se va achita, după-ce legea de naturalizare va fi votată de Adunările legiuitoare și înainte de promulgarea ei și publicarea în „Monitorul Oficial“. Sunt scutiți de această taxă: a) Străinii, cărora naturalizarea de cetățeni români li-ar fi acordată ca o recompensă națională; b) Românii din țări străine, cari ar veni să se așeze în România și a căror naționalitate recunoscându-se, s'ar admite la participarea drepturilor de cetățeni români.

Greco-catolicii emigrați din Ungaria la America au adresat guvernului ungar un memorandum, prin care cer să le mijlocescă la scaunul papal trimiterea unui episcop greco-catolic și un ajutor material. Ei se plâng, că preoții lor fiind căsătoriți sunt persecutați din partea ierarhiei latine din

America, și că episcopii, pe al căror nume sunt scrise bunurile bisericesti, au dreptul a dispune și asupra oficiilor preotești, care le întregesc numai cu preoți necăsătoriți. De altă parte spun, că biserica rusă își pune toate străduințele, ca să-i câștige pentru sine.

Viitorul congres internațional de medicină, se va ține anul acesta la Paris, de la 2—9 August n. Comitetul de organizare are de president pe Dr. Launelougue și de secretar general pe Drul Cheuffard. Pentru lucrările sale congresul e împărțit în 5 secțiuni și 23 de subsecțiuni. Comisiunea română de organizare are de president pe Dr. Kalinderu și de secretar pe Dr. Marinescu. Biroul internațional, care pregătește lucrările congresului a cerut pentru „rolul neurologiei în evoluțiunea inflamațiilor și a tumorilor“ câte un raport doctorilor Marinescu, Weigert (Frankfurt) și Philippe (Paris), pentru „natura și tratamentul mielitei acute“ doctorilor von Leiden (Berlin), Marinescu, și Crocq (Bruxelles).

Un oficer mort de fōme. Un căpitan pensionat cu numele *Gröber* a murit în zilele acestea în Timișoara de fōme, neputând în timpina lipsele din pensiunea lunară de 33 fl. Se mai comunică, că numitul se dăduse în timpul ultim cu totul patimei beției, și cerceta cele mai obscure birturi. Autoritățile militare de acolo l'au ajutat de repește-ori cu sume bănești mai mari și mai mici.

Congres studentesc în Debrețin. Studenții maghiari, precum se spune, vor ține pe la finea lui Aprile la *Debrețin*, un congres căruia i-au promis tot spriginul material și moral comitele-suprem Degenfeld, episcopul Kiss, primarul Simonffy și rectorul Csiky. Studenții se pregătesc pentru congresul din Paris.

Câți oficeri au ajuns prizonieri cu Cronje? După raportul lordului Roberts, deodată cu Cronje au căzut prizonieri 45 de oficeri buri, dintre cari din partea transvârilor sunt prizonieri 9 oficeri și 16 suboficeri, ear din partea orangilor 8 oficeri și 10 suboficeri.

După statistica oficiului de războiu, până acum au ajuns prizonieri 133 oficeri englezi, ear' din partea burilor în alte lupte abia 10, prin urmare raportul e destul de respectabil. Proporția e și mai favorabilă burilor dacă adăogăm, că până în 24 Februarie au căzut, au fost răniți și au murit de bole 791 oficeri englezi, la cari se mai adăugă cei 100 oficeri englezi, cari au căzut și au rămas răniți când s'a asediat Ladysmitul, pe când în decursul luptei n'a căzut nici un oficer bur și n'au fost răniți mai mult de 150.

În ceea-ce privesc pierderile totale ale englezilor, după statistica din 24 Februarie din partea lor sunt 14.526 de oameni, la cari se mai adăogă pierderea garnisoniei de la Ladysmith de 1195 de oameni, la oaltă sunt 15.731 suflete. Ear' din partea burilor cu capitularea lui Cronje împreună abia au pierdut 6—7 mii de oameni. Dacă burii vor face statistica pierderilor, nu au tocmai motiv să despereze.

Notiță literară.

Slavisarea Bucovinei în secolul XIX, ca punct de mănecare al politiceii de viitoriu grandpolone. — Considerațiuni etnografice și politice, de un român bucovinean. Viena 1900. Editura lui Carol Gerolds Sohn I, Barbagasse 2.

(Urmare)

Miklosich relevăză temeinic teritoriul mai vechiu de expansiune al limbii române în partea rutună actuală a Bucovinei și în munții învecinați ai Galiei oștice. Tot asemenea Polek, Bogdan-Duică, D. Dan, C. Morariu, Prof. I. Sbiera, George Sion și alții.

Maiorul *Hummel* susține, că procesul de rutenizare se observă la *marea masă a poporului rural*, pe când la *clasa cultă* e mai curând contrariul. Această afirmație nu e tocmai esactă, ci fapt e că în cercurile de astăzi rutenizate și maioritatea clasei culte e inficiată de această desnaționalizare, ici-colo se întâmplă că fi de țărani români, în a

căror casă nu se mai vorbește românește, își însușesc mai târziu în școlile mai înalte limba maternă a strămoșilor lor și cu cultura superioară li se redestește simțul național.

Datele statistice asupra populațiunii nu se pot numi nici de jumătate exacte; după ele numărul Românilor la a. 1840 s'a evaluat la 180.417, al Rutenilor la 140.627. Numărarea populațiunii din 1880 ne arată: 190.005 locuitori cu limba de conversație română și 239.690 de cea rutună; în a. 1890: 208.301 loc. cu limba de conversație română și 268.367 de cea rutună.

Pe timpul ocupării Bucovinei ca limbă oficială era recunoscută numai cea română sau moldovună și cea germană și nici când cea rutună, dovadă că atunci Rutenii erau o naționalitate nebagată în sēmă.

Partidul rutean și presa guvernamentală negă simplu acest fapt, deși uneori nu fac nici un secret din acesta, zicând că: „ei nu se tem, deorece poporul lor stând pe o tréptă superioară de cultură (!) vor asimila pe Români, așa că aceștia în a treia generațiune nu-și vor mai cunoste limba proprie, precum s'a întâmplat în multe sate și în suburbiile *Cernăuțului*. Fapt e, că satele rutene din cercurile române Cămpulung și Suceava nu sau romanizat, ci s'au conservat“.

Procesul de rutenizare a Românilor decurge și azi; aflăm între țărani o mulțime de nume familiare române rutenizate. Este eschisă posibilitatea, ca numărul rutenilor, la finea secolului trecut de vr'o 7000, să fi crescut prin imigrare preste 200.000, ci lucrul se explică foarte ușor, că acesta s'a întâmplat prin rutenizarea Românilor, cari și-au păstrat portul și obiceiurile, perzându-și însă limba. Ori-cine se poate convinge despre acesta, căci o mărturisesc țărani rutenizați cu nume familiare române, că ei au fost Români și înțelegeau limba română.

O altă parte a Bucovinei cuprinde *zona de două limbi*, în care Rutenii vorbesc numai limba lor, pecând Românii ambele limbi; acesta e terenul cel mai exploatat în defavorul Românilor cu ocaziunea recensemētului populației și a conscrierii copiilor de școlă, cu privire la limba maternă.

(Va urma.)

Dare de samă și mulțumită publică.

Cu ocaziunea petrecerii aranjată de reuniunea femeilor rom. gr. or. din Făgăraș și jur a incurat la cassă, din vinderea biletelor, bazar, buffet etc. suma de 629 cor. 16 fil. și s'au spesat 305 cor. 10 fil.; a remas deci venit curat 324 cor. 6 fil.

Au întrat suprasolviri și oferte marinimose dela p. t. următorii binevoitori: Ana Motoc 5 cor. Vasile Podobă dir. de bancă în Cluj 4 cor. Nicolae Chiornită și Dr. I. Rosenberger adv. câte 3 cor. Dr. Fejérvári adv. 4 cor. Ioan Taflan, Victor Vulcan, Dna Aneta Stoica de Vist, Dr. G. Moldovan medic, I. Dombradi, I. Guiman, Capitan Iános câte 2 cor. George Borzea, Adolf Fleisig, George Mandrean, G. Streza, Iosif Ciura, N. N. câte 1 cor.

Mai departe au donat obiecte pentru „bazar“ p. t. D-nele Lucreția Micu, Eugenia Turcu, Paulina Mețian, Valeria Benjamin Pop, Zinca Pandrea din Cluj, Hareti Clonția, Victoria Aron, Eugenia Păcală și Maria Dan, d-sorele Elena St. Popp, Valentina Chiornită din Cuculata, Maria Bucisan din Seliște, Lenița Pandrea, Veturia Podobă din Cluj, Iuliana Darvași invet. în V. Recea, Victoria Grama și Letiția Grama din Riușor.

Asemenea Dl. Dr. Nicolae Șerban deputat dietal și avocat a donat mai multe obiecte pentru „bazar“.

P. t. d-nele Eugenia Turcu, Elisabeta St. Popp, d-sorele Elena St. Popp și Marița Turcu s'au dat tot concursul la vinderea obiectelor în „Bazar“ precum și d-na Ana Popa Radu și d-sora Letiția Popa-Radu în chioscul chinezesc.

Tuturor acestor p. t. marinimoși sprijinitori, comitetul reuniunii își ține de plăcută datorință a le exprima pe această cale căldurăse mulțumiri.

Din sedința comitetului reuniunii femeilor rom. gr. or. ținută în Făgăraș la 15 Februarie 1900.

Maria Dan
președintă.

I. Berescu
secretar.

„ALBINA“ Institut de credit și de economii în Sibiu.

A XXVII-a încheiere a Conturilor cu 31 Decembre 1899.

CONTUL BILANȚULUI.

ACTIV.		PASIV.	
	fl. cr.		fl. cr.
Cassa în număr	57,257.54	Capital social :	
Bon în contul Giro și la alte bănci	89,414.79	6000 acții à fl. 100	600.000.—
Cambii de bancă	3,313,248.75	Fondul de rezervă al acționarilor	100,000.—
Împrumuturi hipotecare	2,525,391.42	Fondul de garanță al scrisurilor fonciare	200,000.—
Credite personale	828,390.02	Fondul special de rezervă	37,189.93
Credite cambiale cu acoperire hipotecară	836,099.45	Fondul de pensii al funcționarilor	143,872.39
Credite de cont-curent	734,265.99	Depuneri spre fructificare	5.193,941.40
Avansuri pe efecte publice	61,206.90	Scrisuri fonciare cu 5% în fiorini	
Credite fixe	10,914.60	în circulațiune	1.016,000
Împrumuturi pe produse	4,183.—	Scrisuri fonciare cu 5% în corone	
Casa institutului, realități dela gara Brașov		în circulațiune	1,391,750
și diverse realități de vânzare	296,104.76	Scrisuri fonc. eșite la sorți în circulațiune	50,600.—
Efecte publice	943,611.16	Cambii de bancă reescomptate	710,859.55
Acții dela diverse bănci	80,782.50	Diverse conturi creditore	527,432.08
Efectele fondului de garanță al scris. fonciare		Dividende neridicate	1,282.—
Efectele fondului de pensii al funcționa-		Interese anticipate pro 1900	70,390.97
rilor institutului	6,500.—	Profit net	126,922.64
Mobiliar fl. 7,454.80			
după amortisare de 746.08	6,708.72		
Diverse conturi debitoare	170,826.61		
	10.170,240.96		10.170,240.96

CONTUL DE PROFITURI ȘI PERDERI.

DEBIT.		CREDIT.	
	fl. cr.		fl. cr.
Interese :		Interese :	
pentru depuneri spre fructificare	228,416.92	dela cambii de bancă	212,209.71
„ scrisuri fonciare	119,277.—	„ împrumuturi hipotecare	144,394.54
„ împrumut. luate pe efecte	8,677.46	„ credite personale	68,467.21
	356,371.38	„ efecte publice	51,607.41
Spese :		„ credite camb. cu acop. hipot.	55,076.81
Salarie	44,306.13	„ credite de cont-curent	23,684.99
Bani de cuartir	7,150.—	„ avansuri pe efecte	4,730.71
Imprim., registre, porto, diverse	13,701.94	„ credite fixe și împrumuturi	
Marce de presentă	2,970.—	pe produse	1,308.27
	68,128.07	Chiria	15,491.73
Contribuțiune :		Provisiuni	16,786.62
directă	19,504.92	Profit la monetă	756.78
10% dare la inter. dela depuneri	22,841.69		
Amortisare din mobiliar	746.08		
Profit net	126,922.64		
	594,514.78		594,514.78

Sibiu, 31 Decembre 1899.

A. Lebu m. p.,
membru al direcțiunii.Dr. Vecerdea m. p.,
membru al direcțiunii.I. Popa m. p.,
membru al direcțiunii.Cosma m. p.,
director executiv.Iosif Lissai m. p.,
contabil-șef.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă, și în consonanță cu registrele institutului.

Sibiu, 27 Februarie 1900.

[34] 1—1

Comitetul de supraveghiere:

Dr. Ilarion Pușcariu m. p.

Dr. Beu m. p.

St. Stroia m. p.

Ioan Crețu m. p.

Dr. Liviu Leményi m. p.

La **Librăria Tipografiei arhidieceșane**, se află spre vânzare:**Amicul poporului**de
T. Vuculescu, pretor.

O carte neapărat de lipsă pentru fiecare cetățean și cu deosebire pentru fiecare plugariu; cuprinde o mulțime de sfaturi în astfel de cause judecătorești și administrative, cari pot obveni fiecărui om.

Prețul unui exemplar 1 cor.; trimis cu posta franco 1 cor. și 10 bani.**Caractere morale,****exemple și sentințe**, culese din istoriile și literaturile popo-
relor moderne și vechide
Ioan Popea, prof.

O carte instructivă și pe lângă acesta și o lectură foarte plăcută, n'ar fi ertat să lipsescă din nici o bibliotecă.

Prețul unui exemplar cor. 2.50; trimis cu posta franco 2 cor. 60 bani.In **Tipografia și Librăria**
archidieceșană au apărut**Treptele formale**ale
învățământuluide
Dr. Petru Șpan.

Prețul 1 C. 60 fl

Se pot procura din

Librăria tipografiei arhidieceșane
Sibiu.In **Tipografia și librăria ar-**
chidieceșană, Sibiu, a eșit de
sub tipar:**Dogmatica ortodoxă**

de

Greg. Pletosu,
protoiereu, profesor gimnasialCarte aprobată de Preaveneratul Sinod
archidieceșan gr. or.

Prețul broș. 2 C. 40 fl., pentru România 3 franci.

In **Tipografia și librăria archi-**
diecesană Sibiu, se află de vânzare:**Cuvântări bisericesti**

de

Dr. Theol. George Popoviciu
protopresbiter ort. român în Lugos
broș. à 3 cor., sau lei 3.50.**Religiune și știință,**

disertațiune

de același autor

broș. 50 fl.;

și

Cuvântări bisericesti

de

Massillon, episcop de Clermont și mem-
bru al acad. franc.

traduse prin

Ioan Genț

paroch gr. cath. în Haieu,

Tom. I broș. 5 cor. sau lei 6.50

Din **Tipografia și librăria archi-**
diecesană, Sibiu, se pot procura:**Pribeag**

de

Ioan Iosif Sceopul.

Prețul broș. 1 cor. 50 fl.

De pe la noi,

nuvelete de

D. V. Păcățianu

1889—1891.

Prețul broșat 2 corone

Din tainele vieții,

novele și schițe

de

Margareta Moldovan.

Broș. à 2 cor.

Din vremuri apuse,

de

Judita Secula născută Truța.

Broș. à 1 cor.

Au apărut:

Juvenilia**Proză și versuri**

de

Sextil Pușcariu

à 1 C. 60 fl.

Iulian Devale

Epigrame

Prețul 1 cor.

Se pot procura dela **Librăria**
Arhidieceșană, Sibiu.In **Tipografia și librăria**
archidieceșană, Sibiu, a eșit de
sub tipar și se află de vânzare:**Drepturile, datorințele**

și

responsabilitatea membrilor de
directiune,

de

Alfred Kormos

traducere de

Constantin Popp, funcționar la „Albina“.

Prețul broș., inclusive porto postal, fl. 1 60